

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/200/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108235448
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1108235448.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, pred samosudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou, v právnej veci navrhovateľa: Banskobystrický samosprávny kraj, so sídlom Nám. SNP č. 23, Banská Bystrica, IČO: 37 828 100, zastúpeného: Ulianko & partners s.r.o., so sídlom nám. SNP č. 27, Zvolen, IČO: 36 856 517, proti odporcovi: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska č. 4,-6, a 8, Bratislava, IČO: 00 681 156, zastúpenému: Martin Pavle s. r. o., so sídlom Kupeckého 5, Bratislava, IČO: 36 860 450, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.624.045,66 € s príslušenstvom

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 42.057,28 €, pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, do rúk právneho odporcu.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 24.10.2008, sa navrhovateľ proti odporcovi pôvodne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 4.164.077,54 € /125.447.000.-Sk s príslušenstvom s odôvodnením, že plnil za odporcu to, čo podľa práva mal plniť sám. Okresný súd vo Zvolene v konaní vedenom pod sp.zn. Cb 302/2000 svojím rozsudkom zo dňa 8.10.2002 právoplatným dňa 5.11.2002 (Rozsudok) rozhodol tak, že žalovaný Domov sociálnych služieb ÚSVIT - Detva, Detva Piešť II. je povinný zaplatiť navrhovateľovi Ing. Jozefovi Vejčíkovi stavebno-montážne práce, Strážska cesta 25, Zvolen, IČO : 10 919 708, sumu 300.905,90 Sk spolu so zmluvnou pokutou vo výške 3% za každý deň omeškania zo sumy 3.409.400,-Sk odo dňa 17.4.1998 do zaplatenia a trovy konania v sume 23. 676,-Sk. Domov sociálnych služieb bol v čase uzatvorenia Zmluvy o dielo s Ing. Jozefom Vejčíkom stavebno-montážne práce, Strážska cesta 25, Zvolen, v čase jej plnenia, v čase uplatnenia nárokov zhotoviteľa v súdnom konaní i v čase právoplatnosti súdneho rozhodnutia, rozpočtovou organizáciou, pričom zriaďovateľom tejto rozpočtovej organizácie bol v jednotlivých obdobiach rôzny subjekt.

Dňom 1.1.1991 Ústav sociálnej starostlivosti pre mentálne poškodených dospelých Detva -Piešť II nadobudol právnu subjektivitu (zriaďovateľ Okresný úrad Zvolen). Ústav sociálnej starostlivosti Detva, Detva - Piešť II. s prideleným IČO : 00648540 bol zriadený zriaďovateľom Krajským úradom v Banskej Bystrici s účinnosťou od 16.8.1996. Zriaďovacia listina bola menená jej dvoma dodatkami: 1. doplnok č. 1/97 z 30.5.1997 na základe ktorého mala rozpočtová organizácia spravovať vecný a finančný majetok v hodnote 3.521.000,- Sk, 2. doplnok č. 2/98 zo dňa 5.8.1998 na základe ktorého došlo k zmene názvu rozpočtovej organizácie na Domov sociálnych služieb Úsvit. Na navrhovateľa prešla zriaďovacia pôsobnosť ku Domovu sociálnych služieb ako rozpočtovej organizácii v súvislosti s reformou verejnej správy a decentralizácie štátnej správy, kedy došlo k prechodu zriaďovateľskej pôsobnosti na vyššie

územné celky (ust. § 3 písm. e/ bod. 1 zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky). V nadväznosti na prechod pôsobnosti na vyšší územný celok bola dňa 25.6.2002 vydaná zriaďovateľská listina, ktorou zriaďovateľ zriadil ako svoju rozpočtovú organizáciu s vlastnou právnou subjektivitou Domov sociálnych služieb ÚSVIT, IČO: 00648540 s účinnosťou od 1.7.2002 na dobu neurčitú. Zároveň predmetnou zriaďovateľskou listinou a dňom nadobudnutia jej účinnosti stratila účinnosť zriaďovateľská listina zo dňa 16.8.1996 v znení jej doplnkov. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 25K 100/2005- 110 zo dňa 20.7.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.8.2006 bol zamietnutý návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka Domov sociálnych služieb ÚSVIT Detva, Detva Piešť II, pre nedostatok majetku.

Pohľadávku z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. Cb 302/2000 zo dňa 8.10.2002 Ing. Jozef Vejčík stavebno-montážne práce postúpil, pričom veriteľom tohto záväzku sa stala (po viacnásobnom postúpení) spoločnosť AKUS a.s.. Spoločnosť AKUS a.s. podala približne 24 návrhov na vykonanie exekúcie, pričom ako povinného označila Banskobystrický samosprávny kraj. Prechod záväzku podľa návrhu na vykonanie exekúcie veriteľ - odôvodnil tým, že Domov sociálnych služieb bol s použitím analógie legis (ust. § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka) ex lége zrušený na základe uznesenia konkurzného súdu, ktorým bol zamietnutý konkurz na majetok úpadcu Domov sociálnych služieb z dôvodu nedostatku majetku a ustanovením § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a za zriaďovateľa pritom veriteľ považoval Banskobystrický samosprávny kraj (navrhovateľa). V predmetných konaniach Okresný súd v Banskej Bystrici akceptoval veriteľom tvrdený prechod povinností z exekučného titulu na navrhovateľa a vydal súdnym exekútorom poverenia.

Vo všetkých konaniach sa navrhovateľ bránil podaním námietok proti exekúcii, avšak v dôsledku urovnania v priebehu exekučných konaní došlo k ich zastaveniu. Navrhovateľ aj prechod záväzku z Domova sociálnych služieb na neho neuznával, ale pod nátlakom bol nútený vstúpiť do rokovaní s vymáhajúcim veriteľom AKUS a.s. za účelom prípadnej dohody o urovaní tak, aby vymáhanie pohľadávky a prebiehajúce exekučné konanie neprímerane nepostihlo majetok navrhovateľa na úkor jeho verejných a verejnoprospešných funkcií a nemalo dopad na kvalitu života jeho obyvateľov.

Dňa 15.10.2007 bola uzatvorená dohoda o urovaní medzi navrhovateľom a spoločnosťou AKUS a.s. ako veriteľom (Dohoda). Navrhovateľ sa v Dohode zaviazal, že v splátkach zaplatí vymáhajúcemu veriteľovi sumu 298.000.000,- Sk ako urovanie záväzku vyplývajúceho z vyššie uvedeného exekučného titulu a sumu 5.000.000,-Sk ako náhradu trov exekúcie.

Navrhovateľ plniac Dohodu do dňa podania žaloby zaplatil veriteľovi AKUS a s. sumu 90.447.000,- Sk formou peňažného plnenia a sumu 35.000.000,-Sk formou naturálneho plnenia, celkom sumu vo výške 125.447.000,-Sk pričom naďalej prechod záväzku vyplývajúci zo zmluvy o dielo a Rozsudku na navrhovateľa neuznával a je toho názoru, že v rámci delimitácie štátneho majetku na samosprávne kraje neprechádzali všetky záväzky, ktoré samosprávne kraje výslovne prevzali. Prechod niektorých záväzkov zákon priamo vylučoval. Istina z Rozsudku na neho neprešla a teda nebol dlžníkom predmetného záväzku, k tomuto prechodu došlo už v čase prechodu zriaďovacej funkcie na samosprávny kraj a Banskobystrický samosprávny kraj je potom subjektom, ktorý dohodou o urovaní neplnil svoj záväzok, ale plnil záväzok za iného a v tomto konaní je tým, na úkor koho sa iný bezdôvodne obohatil navrhovateľ. Zriaďovateľom DSS bol v čase vzniku záväzku ako aj jeho splatnosti Krajský úrad v Banskej Bystrici (zák. č. 222/1996 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy), ktorý zodpovedal za jeho záväzky. Po delimitácii štátneho majetku na vyššie územné celky a prechode zriaďovateľskej funkcie záväzok podľa názoru navrhovateľa na navrhovateľa neprešiel a ostal záväzkom predošlého zriaďovateľa, ktorým bol Krajský úrad v Banskej Bystrici (ust. § 8 ods. 14 zák.č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Ústredným orgánom štátnej správy SR v oblasti sociálnej pomoci je v zmysle zák. č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci odporca, ktorý je súčasne subjektom za ktorého navrhovateľ plnil jeho záväzok. Odporca sa preto obohatil na úkor navrhovateľa.

Zriaďovateľom dlžníka bol Krajský úrad v Banskej Bystrici a aj keď exekučný titul je z roku 2002 pohľadávka vznikla v roku 1998.V rámci reformy verejnej správy a decentralizácie štátnej správy došlo k prechodu zriaďovateľskej pôsobnosti na vyššie územné celky. Postavenie rozpočtovej organizácie Domov sociálnych služieb Detva Piešť II. upravoval v čase prechodu pôsobnosti na vyššie územné celky zák. č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách (ust. § 21 ods. 1 cit. zákona). Pôvodný Ústav sociálnej starostlivosti pre dospelých Detva - Piešť II. bol zriadený zriaďovacou listinou zo dňa 2.1.1991. Delimitačnou dohodou k 1.1.1991 došlo k odovzdaniu hmotného majetku, všetkých majetkových práv a záväzkov plynúcich z činnosti odovzdávajúceho (odovzdávajúcim subjektom bola OÚSS Zvolen). Delimitácia nehnuteľného majetku sa uskutočnila na podklade Hospodárskej zmluvy č. 3/91/Kr zo dňa 1.1.1991 a na základe ktorej došlo k prevodu správy národného majetku (§ 347 Hospodárskeho zákonníka) t.j. neprešlo na preberajúcu organizáciu vlastnícke právo k nehnuteľným veciam, ale prevod

správy národného majetku. V tomto zmysle navrhovateľ poukázal na, podľa jeho názoru, chybu v zápise v katastri nehnuteľností, kde ako vlastník nehnuteľnosti v čase prechodu na vyššie územné celky je uvedený DSS ÚSVIT Detva Piešť II., a preto navrhovateľ dospel k záveru, že DSS nikdy nenadobudol vlastníctvo k majetku. Zo Zmluvy o dielo vyplýva, že šlo o rekonštrukciu už existujúcej nehnuteľnosti, pričom rekonštrukcia sa uskutočnila z prostriedkov štátu a právnickej osoby vo funkcii zriaďovateľa t.j. z finančných zdrojov štátu. Podľa § 2 zák. č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v platnom znení, správu záväzku SR bol povinný vykonávať správca, z ktorého činnosti záväzok SR vznikol, teda rozpočtová organizácia DSS ÚSVIT Detva Piešť II. Zák. č. 446/2001 Z.z. o majetku VÚC ustanovuje okrem iného, ktorý majetok vo vlastníctve SR prechádza do vlastníctva VÚC (§ 3 ods. 1 písm. a) t.j. z hľadiska prechodu pôsobnosti na VÚC tento ohľadne DSS ÚSVIT Detva Piešť nastal k 1.7.2002 a spolu s prechodom pôsobnosti došlo aj k prechodu majetku štátu na vyšší územný celok, ktorý mal v správe DSS ÚSVIT. Z majetku štátu prešiel celý nehnuteľný majetok štátu podľa evidencie a delimitačných protokolov (zák. č. 303/1995 Z.z. v tom čase do majetku štátu zahŕňa aj záväzky Slovenskej republiky). Do majetku vyšších územných celkov prechádzajú záväzky, ak tieto súvisia s majetkom, ktorý prechádza na VÚC, len do výšky nadobudnutého majetku, avšak neprechádzajú záväzky na úhradu prác (§4 ods. 1 písm. b, ust. § 4 ods. 2 písm. b zák. č. 446/2001 Z.z.). Veriteľ AKUS a.s. v exekučnom konaní uplatňoval pohľadávku z exekučného titulu, pričom táto pohľadávka vznikla na základe Zmluvy o dielo - záväzok na úhradu vykonaných prác, ktorá v čase prechodu pôsobnosti a majetku na vyšší územný celok bola po lehote splatnosti a nebola uhradená ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok a teda navrhovateľ sa domnieval, že na VÚC neprešiel tento majetok a ak prešiel, tak len do výšky nadobudnutého majetku, keďže ide o záväzok štátu súvisiaci s majetkom, ktorý prešiel na VÚC. Navrhovateľ skonštatoval, že záväzok, vyplývajúci z exekučného titulu, ktorý veriteľ AKUS a s., uplatňoval v exekučnom konaní a ktorý sa navrhovateľ Dohodou o urovnaní zaviazal zaplatiť, nie je záväzkom navrhovateľa, ale záväzkom štátu, a navrhovateľ nie je právnym nástupcom osoby uvedenej v exekučnom titule v časti neuhradených záväzkov. Z obsahu Delimitačných protokolov pri odovzdaní a prevzatí kompetencií, podľa ktorých na navrhovateľa neprešiel žiaden záväzok vyplývajúci z prechodu zriaďovateľských pôsobností na navrhovateľa.

Dohodou o urovnaní navrhovateľ za iného plní záväzok (čl. 10), ktorý v súvislosti s prechodom majetku a zriaďovateľskej pôsobnosti na navrhovateľa neprešiel a ide o záväzok štátu v správe rozpočtovej organizácie a ktorý prešiel na odporcu. Týmto plnením právnemu nástupcovi oprávneného z exekučného titulu došlo na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko tento záväzok na navrhovateľa neprešiel. Navrhovateľ v dôsledku neprechodu záväzku plnil a plní za iného a to len v dôsledku hrozby fatálnych následkov prípadných pokračujúcich exekučných konaní.

Odporca sa vyjadril k návrhu na začatie konania tak, že ho žiadal zamietnuť pre nedostatok pasívnej legitímácie. Pôvodný dlžník z Rozsudku bol právnickou osobou s plnou právnou subjektivitou, ktorej zriaďovateľom bol Okresný úrad Zvolen s platnosťou od 1.1.1991, Krajský úrad v Banskej Bystrici s účinnosťou od 16.8.1996 a Banskobystrický samosprávny kraj s účinnosťou od 1.7.2002. Odporca nebol nikdy zriaďovateľom pôvodného dlžníka, nemal oprávnenie vstupovať do jeho kompetencií a do záväzkových vzťahov, ktoré pôvodný dlžník založil zmluvami. Odporca nedisponoval informáciami o hospodárení, pohľadávkach a záväzkoch pôvodného dlžníka. O skutočnostiach týkajúcich sa nakladania s pohľadávkami a záväzkami pôvodného dlžníka neinformovali odporcu ani pôvodný dlžník ani tretie osoby a ani navrhovateľ.

Odporca sa dozvedel o pohľadávke z Rozsudku s príslušenstvom, ako aj o existencii súdneho sporu a o Dohode až z návrhu na začatie konania. Nebol účastníkom súdneho sporu na Okresnom súde vo Zvolene sp.zn. Cb 302/00, pôvodný veriteľ a ani jeho právny nástupcovia nikdy nevyzvali odporcu na plnenie predmetného dlhu, odporca nebol účastníkom exekučných konaní a ani účastníkom Dohody o urovnaní z 15.10.2007. Odporca nemal právny titul vstupovať do súdneho a exekučného konania a do Dohody o urovnaní a teda nemohol ani ovplyvniť ich priebeh. Pokiaľ navrhovateľ, ktorého veriteľ vyzval na plnenie a ktorý v exekučných konaniach vystupoval na strane povinného mal presvedčenie, že nie je dlžníkom, ani povinným, mohol sa domáhať žalobou určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie, čo z obsahu návrhu na začatie konania nevyplýva. Poukázal na čl. V. Dohody o urovnaní zo dňa 15.10.2007, v ktorom zmluvné strany akceptovali prechod práv a povinností na dlžníka - navrhovateľa takto: a) k 1.7.2002 prešla zákonom zriaďovateľská pôsobnosť Domova sociálnych služieb ÚSVIT Detva Piešť II. na dlžníka, b) prešli povinnosti Domova sociálnych služieb ÚSVIT Detva Piešť II. na základe exekučného titulu vykonateľného rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č.k. Cb 302/2000-146 z 8.10.2002 na dlžníka, c) podľa § 21 ods. 13 zák. č. 523/2004 Z.z. prešli práva a povinnosti dňom zrušenia

Domova sociálnych služieb ÚSVIT Detva Piešť II. na zriaďovateľa - dlžníka. V čl. V Dohody o urovaní navrhovateľ akceptoval vykonateľné rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom, rozhodnutie súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie a právny stav po vydaní poverení na vykonanie exekúcie a doručení upovedomení o vykonaní exekúcie. O neplatnosti Dohody o urovaní môže rozhodnúť iba príslušný súd na základe žalobného návrhu.

Poukázal na ust. § 6 zák. č. 273/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov s tým, že odporca je tiež správcom majetku štátu, a pokiaľ mu vznikla povinnosť podľa ust. § 6 cit. zák. spravovať pohľadávky a záväzky štátu, tieto pohľadávky a záväzky riadne účtovne eviduje v účtovných záznamoch podľa príslušných právnych predpisov (zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov). Odporca vo svojej účtovnej evidencii nevedol a ani nevedie záväzkov z Rozsudku. Poukázal na zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých kompetencií z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.1.2002 a to na ust. § 3 písm. e) bod. 1, podľa ktorého prechádzajú na samosprávne kraje pôsobnosti na úseku sociálnej pomoci - poskytovanie starostlivosti v zariadeniach sociálnych služieb (domovy sociálnych služieb).

Ďalej odporca poukázal na ust. § 112e a ust. § 112f zák. č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a VÚC s tým, že práva a povinnosti účastníkov právnych vzťahov sociálnej pomoci vyplývajúce z odovzdania pôsobnosti podľa ust. § 112d a ust. § 112e, vzniknuté do 30.6.2002 sa odovzdajú z príslušného krajského úradu na príslušný samosprávny kraj a to podľa delimitačného protokolu. Odporca poukázal na obsah Delimitačného protokolu a trval na vznesenej námietke pasívnej legitímácie v konaní s tým, že predmetný Delimitačný protokol bol podpísaný odovzdávajúcim -Domov sociálnych služieb ÚSVIT dňa 30.7. 2002, preberajúcim navrhovateľom dňa 27.12.2002 a Krajským úradom v Banskej Bystrici dňa 3.1.2003. V prílohe 5b Delimitačného protokolu (záväzky, ktoré neprechádzajú na navrhovateľa) nie je uvedený záväzkov z Rozsudku, v prílohe 9 Delimitačného protokolu (kópie dodávateľsko - odberateľských zmlúv) nie je priložená kópia predmetnej Zmluvy o dielo zo dňa 28.7.1997 a Delimitačný protokol neobsahuje údaje o predmetnom záväzku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré tvorili súčasť súdneho spisu.

Rozsudkom č.k. 7C/200/2008-503 zo dňa 8.8.2011 súd návrh zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie.

Voči rozsudku č.k. 7C/200/2008-503 zo dňa 8.8.2011 podal odvolanie navrhovateľ, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením č.k. 6Co/165/2012-552 zo dňa 18.07.2012 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa:

- riadne nevysvetlil, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalovaný nie je v konaní vecne pasívne legitímovaný, keď tento svoj záver odvodzoval iba z toho, že žalovaný nevedol a nevedie záväzkov vo výške 300.905,90 Sk na základe Rozsudku.

- vykonal riadne dokazovanie, avšak vec nesprávne právne posúdil

- odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p..

Zároveň odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa:

- vysporiadať sa s otázkou pasívnej legitímácie žalovaného

- vyvodiť záver, na ktorý subjekt prešla pôsobnosť na úseku sociálnej pomoci v zmysle zák. č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky

- s poukazom na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 25K 100/2005 - 110 zo dňa 20. 7. 2006 a skutočnosť, že právoplatnosťou tohto rozhodnutia nedošlo k zrušeniu Domova sociálnych služieb ÚSVIT, Detva - Piešť II zo zákona (pretože ako rozpočtovú organizáciu možno zrušiť len rozhodnutím zriaďovateľa) zaoberať sa otázkou aktívnej vecnej legitímácie v prípade, ak k zrušeniu tejto rozpočtovej organizácie nedošlo.

V ďalšom konaní súd doplnil dokazovanie oboznámením obsahom listiny zo dňa 11.10.2012 (čl. 559), ktorou navrhovateľ súdu oznámil, že k zrušeniu rozpočtovej organizácie Domov sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II nedošlo.

Navrhovateľ v ďalšom konaní doručil súdu rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 64Cb/61/2010-238 zo dňa 19.04.2011(čl. 605), ktorým súd zamietol návrh spoločnosti AKUS a.s. proti Banskobystrickému samosprávnemu kraju o zaplatenie 10.274.264,50 € titulom dlžnej ceny diela z Rozsudku a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/269/2011zo dňa 5.12.2012, ktorým odvolací súd rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 64Cb/61/2010-238 zo dňa 19.04.2011 potvrdil (oba rozsudky opatrené doložkou právoplatnosti), poukazujúc na to, že oba súdy konštatovali absolútnu neplatnosť Dohody. Listom zo dňa 22.01.2013 navrhovateľ doručil súdu stanovisko Ministerstva financií SR, týkajúce sa nakladania s pohľadávkami a záväzkami štátnej rozpočtovej organizácie. Navrhovateľ doplnil svoje vyjadrenia tak, že Dohoda bola vo vyššie špecifikovaných konaniach kvalifikovaná ako absolútne neplatný právny úkon, na základe ktorého sa navrhovateľ nikdy nemohol stať dlžníkom spoločnosti AKUS, a.s.. Záväzok, ktorý navrhovateľ plnil, nebol jeho záväzkom ale na splnenie predmetného záväzku bol povinný odporca, ktorý sa na jeho úkor obohatil. Pasívnu legitimáciu odporcu odvodzoval navrhovateľ od § 4 zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku VÚC, menovite od jeho ustanovení §§ 4 ods. 1 písm. a), b), 3 ods. 1. Mal za to, že záväzok z Rozsudku je záväzkom, ktorý sa podľa § 55d ods. 6 zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách stal majetkom Krajského úradu v Banskej Bystrici a po zániku tohto úradu podľa § 8 ods. 14 zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch v spojení s § 66 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci resp. v spojení s § 2 písm. a) zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti prešiel na odporcu, ktorý je jediným pasívne legitimovaným subjektom. Podľa jeho názoru DSS ÚSVIT uzatvoril Zmluvu o dielo ako správca majetku štátu a nikdy nemohol majetok, vrátane záväzkov nadobudnúť do svojho vlastníctva, ale len do vlastníctva štátu. Jednalo sa teda o záväzok štátu.

Navrhovateľ výslovne špecifikoval záväzok, ktorý mal plniť za odporcu (na pojednávaní dňa 27.1.2014) ako záväzok zo Zmluvy o dielo zo dňa 28.07.1997 (čl. 17-18).

Odporca doplnil svoje vyjadrenia tak (čl. 671 a nasl.), že navrhovateľ plnil spoločnosti AKUS, a.s. vlastný záväzok podľa Dohody o urovnaní zo dňa 15.10.2007 (Dohoda), nie záväzok odporcu. Ak by sa Dohoda stala neplatnou, navrhovateľ by spoločnosti AKUS, a.s. poskytol plnenie z neplatného právneho úkonu, nie za odporcu a bezdôvodne by sa obohatila spoločnosť AKUS, a.s.. Navrhovateľ uhradil dlžnú čiastku v zmysle Dohody, nie v zmysle záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o dielo, uzatvorenej medzi DSS ako objednávateľom a Ing. Vejčíkom, stavebno- montážne práce ako dodávateľom. Odporca neprejavil vôľu, aby navrhovateľ plnil spoločnosti AKUS, a.s. a o uzatvorení Dohody a o úhradách nemal vedomosť. Spoločnosť AKUS, a.s. prijímala splátky podľa Dohody, čo vyplýva aj z výsluchu svedka JUDr. Bednárika (člen dozornej rady AKUS, a.s.) na pojednávaní dňa 23.06.2011. Odporca nebol Rozsudkom zviazaný plniť ani spoločnosti AKUS, a.s. ani Ing. Vejčíkovi, stavebno- montážne práce, ale zviazaným z Rozsudku bol Úsvit ako právnická osoba. Ak by záväzok zo zmluvy o dielo mal byť záväzkom odporcu, konajúceho v mene SR, tak mal byť odporca v Rozsudku aj takto označený. Rozsudok bol vydaný až 8.10.2002 (po prechode pôsobnosti, ku ktorej došlo dňa 1.07.2002), teda exekúcia na základe Rozsudku nemôže byť vedená voči odporcovi, ale len voči Úsvitu. Záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o dielo sú zväzkami Úsvitu ako samostatnej právnickej osoby s vlastnou právnou subjektivitou a neboli záväzkami štátu, odporcu, resp. zriaďovateľa a nemohli prejsť bez zániku Úsvitu na iný subjekt. DSS ÚSVIT ako rozpočtová organizácia navrhovateľa stále existuje, pričom záväzok, na ktorý je DSS ÚSVIT zviazaná Rozsudkom, nadobudla vo vlastnom mene. Navrhovateľ poskytol plnenie s vedomím, že plní vlastný dlh, aj keď sa neskôr ukázalo, že plní z neplatného právneho úkonu, preto sa bezdôvodne obohatila spoločnosť AKUS a.s., pretože prijala plnenie bez právneho dôvodu.

Po poslednej pripustenej zmene petitu (uznesenie č.k. 7C/200/2008-686 zo dňa 25.7.2013) bolo predmetom konania bezdôvodné obohatenie vo výške 5.624.045,66 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.164.077,54 € od 11.06.2009 do 20.09.2009, vo výške 9 % ročne zo sumy 5.174.865,54 € od 21.09.2009 do 13.1.2010 a vo výške 9 % ročne zo sumy 5.624.045,66 € od 14.01.2010 do zaplatenia.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Ústav sociálnej starostlivosti pre mentálne poškodených dospelých Detva - Piešť II bol zriadený zriaďovacou listinou zo dňa 2.1.1991 a týmto dňom nadobudol právnou subjektivitu (Zriaďovacia listina zo dňa 2.1.1991, čl. 22). Krajský úrad v Banskej Bystrici Zriaďovacou listinou č. 96/03746 zo dňa 16.8.1996 (čl. 26), s účinnosťou od 16.8.1996 na dobu neurčitú zriadil podľa zák. č. 543/1990 Zb. o štátnej správe sociálneho zabezpečenia v znení neskorších predpisov, Ústav sociálnej starostlivosti so sídlom Detva,

Detva - Piešť II, 962 11 Detva, IČO: 00648540. Doplnkom č. 1/97 zo dňa 30.5.1997 (čl. 25) Krajský úrad v banskej Bystrici doplnil zriaďovaciu listinu nasledovne: rozpočtová organizácia bude spravovať vecný a finančný majetok v účtovnej hodnote 3.521.000,-Sk. Doplnkom č. 2/98 zo dňa 5.8.1998 (čl. 24) bola zmenená zriaďovacia listina v časti názov organizácie: Domov sociálnych služieb ÚSVIT s účinnosťou od 1.7.1998.

Navrhovateľ ako zriaďovateľ zariadení sociálnych služieb podľa zák.č. 195/1998 Z.z. Zriaďovacou listinou č. 2002/002555 zo dňa 25.6.2002 (čl. 28) zriadil Domov sociálnych služieb ÚSVIT súčinnosťou od 1.7.2002 na dobu neurčitú so sídlom Detva - Piešť II. 128, 962 11 Detva, IČO: 00648540 ako rozpočtovú organizáciu s vlastnou právnou subjektivitou.

Domov sociálnych služieb Úsvit - Detva si objednal u Ing. Jozefa Vejčíka stavebno- montážne práce Zmluvou o dielo zo dňa 28.07.1997 (čl. 17) v znení Dodatku zo dňa 1.9.1997 (čl. 19) práce, za ktoré cenu v časti 300.905,90 Sk /9.988,24 € nezaplatil. Nezaplatenú časť ceny za vykonané práce (300.905,90 Sk) priznal Ing. Vejčíkovi- stavebno- montážne práce od Domova sociálnych služieb Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. Cb 302/2000 zo dňa 8.10.2002 (čl. 13), a to spolu so zmluvnou pokutou 3 % denne zo sumy 3.409.400,- Sk/113.171,34 € (celá cena diela) od 17.4.1998 do zaplataenia a trovami konania 23.676,- Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 5.11.2002.

Ing. Jozef Vejčík pohľadávku mu priznanú v súdnom konaní na Okresnom súde Zvolen sp. zn. Cb 302/2000 postúpil:

- zmluvou zo dňa 26.10.2005 na PIZZERIA DUNA - predmet postúpenia 219.505,50 Sk so všetkým príslušenstvom (suma 81.400, - Sk z istiny bola zo strany DSS zaplataená), odplata za postúpenie 219.505,50 Sk (čl. 425)

- zmluvou zo dňa 24.11.2005 na JUDr. Mária Bednárík, predmet postúpenia 23.676,- Sk (trovy)spolu so všetkým príslušenstvom (čl. 427)

- zmluvou zo dňa 31.1.2007 na AKUS a.s. - predmet postúpenia zmluvná pokuta 3 % denne zo sumy 3.409.400,- Sk od 17.4.1998 do zaplataenia s príslušenstvom (čl. 429).

Spoločnosť PIZZERIA DUNA pohľadávku postúpenú od Ing. Vejčíka postúpila zmluvou zo dňa 31.1.2007 na AKUS a.s. - predmet postúpenia 219.505,50 Sk so všetkým príslušenstvom (čl. 432).

JUDr. Mária Bednárík pohľadávku postúpenú od Ing. Vejčíka postúpil zmluvou zo dňa 24.11.2005 na AKUS a.s., predmet postúpenia 23.676,- Sk (trovy) spolu so všetkým príslušenstvom (čl. 433).

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25K 100/2005-110 zo dňa 20.7.2006 bol zamietnutý návrh na vyhlásenie konkurzu na DSS pre nedostatok majetku (čl. 30).

Spoločnosť AKUS a.s. si nadobudnuté pohľadávky voči DSS uplatnila v rôznych exekučných konaniach a to voči Banskobystrickému samosprávnemu kraju (čl. 34-75), v ktorých sa Banskobystrický samosprávny kraj bránil námietkami proti exekúcii (čl. 83-120, 292-311), ktoré boli odôvodnené tak, že oprávnený ani povinný nie sú právnymi nástupcami osôb uvedených v exekučnom titule, pričom existujú skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti vymáhaného nároku a iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a žiadal, aby súd exekučné konania zastavil podľa ust. § 57 Exekučného poriadku.

Navrhovateľ uzatvoril so spoločnosťou AKUS a.s. dňa 15.10.2007 Dohodu o urovaní (čl. 122). Predmetom Dohody bolo to, že na urovanie všetkých nárokov spoločnosti AKUS a.s. z rozsudku Okresného súd Zvolen sp. zn. Cb 302/2000 zaplatí navrhovateľ spoločnosti AKUS a.s. sumu 298.000.000,- Sk a sumu 5.000.000,- Sk titulom trov exekučných konaní podľa obsiahnutého splátkového kalendára a spoločnosť AKUS a.s. sa zaviazala do troch dní od podpísania Dohody o urovaní zobrať späť všetky návrhy na vykonanie exekúcie. Prílohou Dohody bol splátkový kalendár, uvádzajúci výšku a splatnosť jednotlivých čiastkových plnení podľa Dohody (čl. 130). V čl. IX bod 5 Dohody bol špecifikovaný účet, na ktorý mal Banskobystrický samosprávny kraj na základe Dohody plniť (čl. 126). Podľa čl. XI. bod 1. Dohody "podpisom tejto dohody nie je dotknuté právo dlžníka uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne nárok na náhradu škody alebo iný nárok voči zriaďovateľovi rozpočtovej organizácie Domov sociálnych služieb ÚSVIT - Detva, Detva Piešť II, IČO: 00 648 540 v čase vzniku pohľadávky resp. voči jeho právnemu nástupcovi". V čl. V. Dohody zmluvné strany akceptovali prechod práv a povinností na dlžníka - Banskobystrický samosprávny kraj nasledovne: a) k 1.7.2002 prešla zákonom zriaďovateľská pôsobnosť Domova sociálnych služieb ÚSVIT Detva Piešť II. na dlžníka, b) prešli povinnosti Domova sociálnych služieb ÚSVIT Detva Piešť II. na základe exekučného titulu vykonateľného rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č.k. Cb 302/2000-146 z 8.10.2002 na dlžníka, c) podľa ust. § 21 ods. 13 zák.č. 523/2004 Z.z. prešli práva a povinnosti dňom zrušenia Domova sociálnych služieb ÚSVIT Detva Piešť II. na zriaďovateľa - dlžníka.

Spoločnosť AKUS a.s. vzala späť všetky návrhy na začatie exekučného konania, ktorých predmetom bola pohľadávka z rozsudku Okresného súd Zvolen sp. zn. Cb 302/2000 (čl. 76-82).

Banskobystrický samosprávny kraj zaplatil spoločnosti AKUS a.s. celkom 5.624.045,66 € a to v období od 9/2007 do 12/2009 v splátkach s výškou podľa splátkového kalendára k Dohode a na číslo účtu tam uvedené (čl. 133-148, 249-257, 266-275, 286, 312-319, 358-362).

Súčasťou exekučného spisu súdneho exekútora JUDr. Jána Slančíka sp. zn. Ex 62/2007 je Delimitačný protokol o odovzdaní a prevzatí kompetencií v súlade so zák. NR SR č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a VÚC (odovzdávajúci: Domov sociálny služieb ÚSVIT IČO: 00648540, preberajúci: Krajský úrad v Banskej Bystrici IČO: 27828100), fotokópie dokladov: Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi postupcom: Ing. Jozef Vejčík, Stavebno-montážne práce, IČO: 10 919 708, postupník: Emil Rácz r.č. 720709/8294, Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 12.3.2003 Ex 52/2003 JUDr. Ján Fázik). Delimitačný protokol v súlade so zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky bol podpísaný odovzdávajúcim - Domov sociálnych služieb ÚSVIT dňa 30.7. 2002, preberajúcim Banskobystrickým samosprávnym krajom dňa 27.12.2002 a Krajským úradom v Banskej Bystrici dňa 3.1.2003. V prílohe 5b Delimitačného protokolu (záväzky, ktoré neprechádzajú na navrhovateľa) nie je uvedený záväzok na základe Rozsudku, v prílohe 9 Delimitačného protokolu (kópie dodávateľsko - odberateľských zmlúv) nie je priložená kópia predmetnej Zmluvy o dielo zo dňa 28.7.1997 a Delimitačný protokol neobsahuje údaj o predmetnom záväzku.

Z listiny zo dňa 11.10.2012 (čl. 559), mal súd za preukázané, že k zrušeniu rozpočtovej organizácie Domov sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II nedošlo.

Takto zistený skutkový stav medzi účastníkmi konania nebol sporný, sporným bolo právne posúdenie veci.

Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal vydania bezdôvodného obohatenia dôvodiac, že plnil za odporcu to, čo podľa práva mal odporca plniť sám.

Podľa § 454 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (OZ), bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Pre posúdenie dôvodnosti návrhu na začatie konania súd považoval za prvoradé špecifikovať záväzok, ktorý mal navrhovateľ plniť za odporcu.

Z obsahu spisu ako i z vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľ mohol plniť tri záväzky:

1. z Dohody o urovaní zo dňa 15.10.2007
2. z rozsudku OS Zvolen sp. zn. 302/2000 zo dňa 8.10.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.11.2002
3. zo Zmluvy o dielo zo dňa 28.07.1997 v znení jej Dodatku zo dňa 1.9.1997 záväzok predstavujúci nezaplatenú časť ceny diela

Z vykonaného dokazovania, najmä z návrhu na začatie konania (čl. 5), z ďalších vyjadrení navrhovateľa ako aj z výpisov z účtu (čl. 133-148, 249-257, 266-275, 312-319, 358-362) mal súd za preukázané, že navrhovateľ plnil záväzok vyplývajúci z Dohody o urovaní zo dňa 15.10.2007, keďže platby, ktoré navrhovateľ poukazoval spoločnosti AKUS, a.s. boli poukazované na číslo účtu uvedené čl. IX bod 5 Dohody a (spravidla) v lehotách a splátkach vo výške podľa Splátkového kalendára k Dohode.

Podľa § 585 ods. 1 OZ, dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať

Podľa § 585 ods. 2 OZ, ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku.

Podľa § 585 ods. 3 OZ, doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovania.

Podľa § 586 ods. 1 OZ, omyl o tom, čo je medzi stranami sporné alebo pochybné, nespôsobuje neplatnosť dohody o urovaní. Ak však omyl bol vyvolaný ľstou jednej strany, môže sa druhá strana neplatnosti dovolať.

Podľa § 586 ods. 2 OZ, urovanie dojednané dobromyseľne nestráca platnosť ani v prípade, že dodatočne vyjde najavo, že niektorá zo strán dohodnuté právo v čase dojednaní urovania nemala.

Podľa § 587 OZ, i keď strany vyhlásia, že urovaním sú medzi nimi upravené všetky vzájomné práva, týkajú sa tieto účinky iba právneho vzťahu, v ktorom vznikla medzi nimi spornosť alebo pochybnosť, ibaže z obsahu urovania nepochybne vyplýva, že sa urovanie týka aj iných vzťahov.

Táto skutková podstata je naplnená za predpokladu, že ten, kto plnil inému (poskytol mu plnenie, ktoré má majetkovú hodnotu), túto povinnosť nemal a plnil, namiesto toho, kto bol na toto plnenie povinný (t.j. namiesto dlžníka). Nie je rozhodujúce, či plnenie bolo poskytnuté so súhlasom dlžníka, no nesmie ísť o situáciu, kedy by bolo plnené proti jeho vôli. Predpokladom je, že prijatím plnenia veriteľom zanikol dlh dlžníka. Dlžník, za ktorého bolo plnené, sa tak stáva obohateným na úkor toho, kto za neho veriteľovi plnenie poskytol (uspokojil veriteľovu pohľadávku, prípadne iba čiastočne). Takýmto splnením dlžníkovho dlhu sa jeho majetkový stav neznížil, ako by tomu bolo, pokiaľ by svojmu veriteľovi plnil zo svojho. Obohatený tak získava majetkový prospech v okamihu, keď zanikol jeho dlh. Právna povinnosť k plneniu medzi dlžníkom a veriteľom môže vyplývať zo zákona alebo zo zmluvného záväzku. Ten, kto plnil za iného (dlžníka), má právo požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia od toho, za koho plnil, a nie od toho, komu plnil. Pokiaľ však ten, kto plnil, tak urobil nie za iného (za osobu povinnú plniť) ale v omyle, že plní veriteľovi svoj vlastný dlh, nejde o plnenie za iného v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka, ale o plnenie bez právneho dôvodu. Plnením, ktoré bolo poskytnuté omylom, totiž dlh nezaniká (§ 451 Občianskeho zákonníka) a ten, kto plnil, má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia proti tomu, kto toto plnenie prijal, zatiaľ čo podľa § 454 Občianskeho zákonníka je povinný vydať bezdôvodné obohatenie ten, za ktorého bolo plnené. Rovnaká situácia nastáva v prípade, že niekto plnil inému v domnení, že plní za dlžníka, hoci ten, za ktorého bolo plnené, nič nedlhoval alebo svoj záväzok už skôr splnil. K obohateniu toho, za ktorého bolo plnené, nemôže dôjsť bez toho, aby poskytnutým plnením jeho dlh zanikol (prípadne iba čiastočne). (rozhodnutie NS SR 2Mcd0/23/2011 z 29.1.2013)

Účastníkmi Dohody o urovaní boli výlučne navrhovateľ a spoločnosť AKUS a.s. Pri uzatváraní predmetnej zmluvy mal navrhovateľ pochybnosti o tom, že je dlžníkom.

S prihliadnutím na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (ktoré pre konajúci súd nie je záväzné, avšak sa s ním stotožňuje) v prípade, že sa navrhovateľ mylne domnieval, že plní vlastný dlh, nedošlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 454 OZ, pretože poskytnutím takéhoto plnenia dlh (záväzok z Rozsudku) nezanikol v časti, v ktorej bolo veriteľovi (spoločnosti AKUS a.s.) poskytnuté plnenie. Záväzok zanikne splnením len v prípade, ak je splnený riadne, včas a dlžníkom, prípadne osobou, ktorú na to dlžník splnomocnil. Plnenie, ktoré navrhovateľ poskytol spoločnosti AKUS a.s. (v omyle, že plní vlastný dlh) bolo plnením bez právneho dôvodu a navrhovateľ má v takomto prípade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od spoločnosti AKUS a.s. podľa § 454 OZ.

Súd sa zaoberal aj otázkou platnosti Dohody o urovaní a prípadnými dôsledkami s tým spojenými.

Dohodou o urovaní si môžu účastníci upraviť práva a povinnosti, ktoré sú medzi nimi sporné. Urovanie je systematicky v OZ zaradené v 6 oddiele 8. časti OZ, nazvanej zánik záväzkov. Právnym dôsledkom dohody o urovaní je popri vzniku nového záväzku aj zánik doterajšieho záväzku.

Novace predpokladá platný záväzok, ktorý má byť zrušen. Neplatnosť pôvodného poměru zasahuje i poměr nový. Uznání nedovoleného, zakázaného a proto od počátku nicotného záväzku nemá právniho účinku. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, Rv I 2119/25, ASPI).

Nevyhnutným predpokladom platného uzatvorenia dohody o urovaní teda vo všeobecnosti je existencia skoršieho platného záväzku, ktorý má byť dohodou urovaný a ktorý urovaním zanikne. Pretože v čase uzatvorenia Dohody o urovaní medzi navrhovateľom a spoločnosťou AKUS, a.s. žiaden skorší záväzok neexistoval (k uzatvoreniu Dohody došlo zo strany navrhovateľa v dôsledku omylu, že takýto záväzok existuje v podobe záväzku z Rozsudku), nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Dohody o urovaní. Súd teda konštatuje, Dohoda o urovaní zo dňa 15.10.2007 je absolútne neplatným právnym úkonom (k totožnému záveru dospel aj Okresný súd v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 64Cb/61/2010-238 zo dňa 19.04.2011, potvrdenom rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/269/2011zo dňa 5.12.2012.).

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Záverom súd preto konštatuje, že navrhovateľ poskytol spoločnosti AKUS, a.s. plnenie z neplatného právneho dôvodu (z neplatnej Dohody o urovaní zo dňa 15.10.2007) a pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní je spoločnosť AKUS, a.s. a nie odporca.

S prihliadnutím ku skutočnosti, že navrhovateľ (na pojednávaní dňa 27.1.2014) výslovne uviedol, že plnil záväzok zo Zmluvy o dielo zo dňa 28.07.1997 v znení jej Dodatku zo dňa 1.9.1997 súd sa zaoberal tým, či by plnením tohto záväzku nemohlo dôjsť na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu na úkor navrhovateľa (aj napriek skutočnosti, že vykonané dokazovanie nenasvedčuje tomu, že navrhovateľ plnil tento konkrétny záväzok).

Záväzok zo Zmluvy o dielo zo dňa 28.07.1997 v znení jej Dodatku zo dňa 1.9.1997 sa právoplatnosťou rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. Cb 302/2000 zo dňa 8.10.2002 zmenil na záväzok z tohto rozsudku.

V súlade s § 154 O.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. Cb 302/2000 bol vyhlásený dňa 8.10.2002, t.j. vychádza, (resp. mal vychádzať) zo stavu veci k tomuto dátumu.

K prechodu zriaďovacej pôsobnosti k Domovu sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II na navrhovateľa došlo podľa ust. § 3 písm. e) bod 1 v spojení s čl. XXII zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky ku dňu 1.1.2002.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 446/2001 o majetku VÚC, veci uvedené v § 3 ods. 1 prechádzajú do vlastníctva vyššieho územného celku dňom nadobudnutia účinnosti osobitného zákona, ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok; tento deň je dňom prechodu majetku štátu na vyšší územný celok. Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 446/2001 o majetku VÚC, veci uvedené v § 3 ods. 2 prechádzajú do vlastníctva vyššieho územného celku dňom uvedeným v dohode alebo dňom ustanoveným v osobitnom predpise.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 446/2001 o majetku VÚC, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu veci v správe

- a) právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok podľa osobitných predpisov, 1)
- b) zriaďovateľov stredísk praktického vyučovania a stredísk odbornej praxe bez právnej subjektivity v užívaní týchto stredísk, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia podľa osobitného predpisu 2) na vyšší územný celok,
- c) zriaďovateľov zariadení sociálnych služieb bez právnej subjektivity v užívaní týchto zariadení, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia podľa osobitného predpisu 3) na vyšší územný celok.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 446/2001 o majetku VÚC, do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu aj veci v správe právnických osôb, ak ústredný orgán štátnej správy alebo príslušný orgán miestnej štátnej správy prevedie zriaďovateľskú funkciu k týmto právnickým osobám na vyšší územný celok dohodou alebo ak tak ustanoví osobitný zákon, pričom sa na tento prechod a na tento majetok použijú ustanovenia § 4 a 5 primerane.

K rovnakému dňu, teda k 1.1.2002 prešli do vlastníctva navrhovateľa aj veci, ku ktorým na neho prešla zriaďovateľská funkcia (majetok a záväzky DSS).

V čase vyhlásenia Rozsudku (8.10.2002) bol zriaďovateľom Domova sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II navrhovateľ. Preto akékoľvek námietky, vzťahujúce sa ku skutočnosti, kto je dlžníkom záväzku zo Zmluvy o dielo, predstavujúceho nezaplatenú časť ceny diela, stratili právnu relevanciu - Okresný súd Zvolen o tejto skutočnosti rozhodol sp. zn. 302/2000 zo dňa 8.10.2002 tak, že dlžníkom je Domov sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II a túto skutočnosť nemožno opätovne preskúmať (§ 159 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 159 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Tunajší súd je podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrokom rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. Cb 302/2000 zo dňa 8.10.2002 viazaný, vrátane určenia, kto je dlžníkom (a veriteľom) záväzku zo Zmluvy o dielo zo dňa 28.07.1997 v znení jej Dodatku zo dňa 1.9.1997, resp. kto bol týmto dlžníkom (a veriteľom) v deň vyhlásenia Rozsudku.

Navrhovateľ netvrdil ani nepreukázal, že odo dňa vyhlásenia Rozsudku sa dlžníkom záväzku z Rozsudku stal odporca. Pasívnu vecnú legitimáciu odporcu navrhovateľ vyvodzoval zo skutočností, ktoré nastali pred vyhlásením Rozsudku a ktoré vyhlásením rozsudku stratili právnu relevanciu.

Súd poukazuje na skutočnosť, že dlžníkom záväzku z Rozsudku je stále Domov sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II, pretože tento subjekt so samostatnou právnou subjektivitou stále existuje, nebol podľa § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy zrušený rozhodnutím zriaďovateľa a ani podľa skutočností uvedených účastníkmi konania nedošlo k inej zmene v subjekte dlžníka tohto záväzku odo dňa vyhlásenia Rozsudku (v tomto smere je súd podľa § 226 O.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vo vzťahu k otázke zániku Domova sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II).

Z uvedených dôvodov, ak by navrhovateľ plnil záväzok zo Zmluvy o dielo, neskôr transformovaný na záväzok z Rozsudku, mohol by ho plniť jedine namiesto Domov sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II. Navrhovateľ s takýmto právnym posúdením veci (súd podľa § 100 ods. 1 veta druhá O.s.p. uviedol na pojednávaní dňa 27.1.2014 ako sa mu javí právne posúdenie veci) súdom nesúhlasil, dôvodiac, že v takomto prípade by nemohlo dôjsť k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie voči navrhovateľovi ako povinnému ani k obstaraniu jeho majetku. Súd túto námietku navrhovateľa nepovažoval za dôvodnú, pretože v exekučnom konaní v zásade môže dôjsť k situácii, keď je vydané poverenie voči osobe, ktorá nie je dlžníkom z exekučného titulu. Práve takúto situáciu predpokladá § 50 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku (§ 50 Exekučného poriadku: Povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.). Ak dôjde k vydaniu poverenia voči osobe, ktorá nie je dlžníkom z exekučného titulu, označený povinný sa podľa § 50 Exekučného poriadku môže brániť námietkami proti exekúcii, pričom súd podotýka, že navrhovateľ sa exekučných konaniach proti nemu vedených bránil námietkami proti exekúcii, pričom jeden z dôvodov jeho námietok bola aj skutočnosť, že nie je právnym nástupcom osoby, uvedenej v exekučnom titule ako dlžník.

Navrhovateľ na rovnakom súdnom pojednávaní namietal, že ani navrhovateľ ani odporca neboli účastníkmi konania, vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. Cb/302/2000, preto sú účinky tohto rozhodnutia na navrhovateľa a odporcu sporné. Súd sa nemohol stotožniť ani s touto námietkou navrhovateľa, pretože záväznosť rozsudku vyplýva už zo skôr citovaných ustanovení §§ 159 ods. 1 a 2 O.s.p., ako aj z právnych skutočností, ktoré nastali po vyhlásení Rozsudku (zmlúv o postúpení pohľadávok, prípadný zánik Domova sociálnych služieb ÚSVIT, Detva Piešť II).

K ďalším námietkam navrhovateľa, vzneseným na pojednávaní dňa 27.1.2014 (z nepráva nemôže vzniknúť právo, záväzok zo zmluvy o dielo je záväzkom štátu) súd uvádza, že aby tieto námietky mali právom predpokladaný právny účinok, bolo potrebné ich uplatniť v konaní na Okresnom súde Zvolen, vedenom pod sp. zn. Cb/302/2000, najneskôr riadnymi alebo mimoriadnymi opravnými prostriedkami proti meritórnemu rozhodnutiu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa voči odporcovi nie je dôvodný a návrh v celosti zamietol.

Súd nevykonával dôkazy, navrhnuté navrhovateľom na pojednávaní dňa 20.12.2013, a to dôkaz:

- obsahom spisu Okresného súdu Banská Bystrica, pretože navrhovateľ od vykonania tohto dôkazu upustil

- výsluchom svedka Ing. Murgaša, ktorého navrhovateľ žiadal vypočuť ku skutočnostiam, za akých došlo k podpisu k Dohody o urovaní a k tomu či mal navrhovateľ v čase podpisu Dohody vedomosť, že bude plniť svoj dlh alebo dlh iného. Súd tento dôkaz považoval za nadbytočný z dôvodu, že súd túto Dohodu vyhodnotil ako neplatnú a jej neplatnosti sa dovoľával aj navrhovateľ, poukazujúc na rozhodnutia Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 64Cb/61/2010-238 zo dňa 19.04.2011 a Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/269/2011zo dňa 5.12.2012.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a odporcovi s plným úspechom v spore priznal náhradu trov konania vo výške 42.057,28 €.

Súd priznal odporcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (28.11.2013) vo výške 14.009,63 Eur s DPH (11.674,69 Eur + 2.334,94 Eur DPH), účasť na pojednávaní dňa 12.12.2013 vo výške 14.009,63 Eur s DPH, účasť na pojednávaní dňa 27.1.2014 vo výške 14.009,63 Eur s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 2 x 9,37 Eur s DPH (7,81 Eur + 1,56 Eur DPH za rok 2013) a 1 x 9,65 Eur s DPH (8,04 Eur + 1,61 Eur DPH za rok 2014), podľa § 14 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.

Uvedené trovy uznal súd za účelne vynaložené na bránenie práva odporcu a vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky na sumu 11.674,69 € bez DPH.

Súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania za nasledujúci úkon právnej služby:

- ďalšia porada s klientom v trvaní 1,25 hod zo dňa 23.01.2014.

Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania musí súd skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne. Súd má za to, že podmienka účelnosti pri úkone - ďalšia porada s klientom nebola splnená, nakoľko odporca vôbec preukázal, že k danému úkonu právnej služby reálne došlo. Súd má za to, že na hodnoverné preukázanie daného úkonu právnej služby mal právny zástupca odporcu tento úkon aspoň stručne zaznamenať. Len z takéhoto záznamu by bolo možné určiť, či sa ďalšia porada s klientom vôbec uskutočnila a aké bolo jej trvanie. Súd ďalej poukazuje na to, že právny zástupca odporcu prevzal jeho zastupovanie dňa 28.11.2013. Odmena za prvú poradu s klientom je zahrnutá v odmene za prevzatie a prípravu zastúpenia. Ďalšiu poradu s klientom, uskutočnenú cca 2 mesiace od prevzatia právneho zastúpenia a prvej porady s klientom súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania, preto súd odporcovi náhradu týchto trov nepriznal.

O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania právnemu zástupcovi odporcu súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

O lehote na splnenie povinnosti uloženej vo výrokovej časti rozsudku súd rozhodol podľa § 160 ods. 1, veta prvá pred bodkočiarkou O.s.p..

Poučenie:

Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.